

МОЛОДИЙ КОМУНАР

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ЧЕКАЄМО ЗУСТРІЧІ, ФРАНКІВЦІ!

ЗАВТРА В КИРОВОГРАДІ РОЗПОЧИНАЄ ГАСТРОЛІ ОДИН З НАЙСЛАВЕТНІШИХ МИСТЕЦЬКИХ КОЛЕКТИВІВ — КИЇВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ІМЕНІ І. ФРАНКА. НАШОМУ КОРЕСПОНДЕНТУ ПОМІЧНИК ГОЛОВНОГО РЕЖИСЕРА ТЕАТРУ ПО ЛІТЕРАТУРНІЙ ЧАСТИНІ В. Г. ОСЬМАК РОЗПОВІДА.

ТЕАТР наш має славі традиції. В 20-му році у Вінниці група акторів на чолі з Гнатом Петровичем Юрою виступила перед червоними бійцями, що відправлялись на фронт. Це було народження театру. Згодом до цього ядра приєднались Амвросій Бучма, Наталя Ужвій та інші актори. З 1927 року театр в Києві. 1940 рік став знаменним для колективу. За постановку високохудожніх творів театр було нагороджено орденом Леніна.

Велика Вітчизняна війна застала франківців на гастрольях у Москві. Багато акторів стали членами фронтових концертних бригад. У 1944 році театр повернувся до Києва. І знову, як і всі попередні роки, його колектив, керівний беззмінним Гнатом Юрою, разом з народом відбудовує, гартується, мислить.

Кіровоградці вже знайомі з колективом нашого театру. Кілька разів виступили франківці на вашій сцені. Остання зустріч відбулась у 1961 році. На нинішні гастролі ми привезли кращі вистави останніх літ. Це класичні твори і твори сучасних українських радянських драматургів. Відкриває гастролі театр однією з кращих п'єс Івана Кочерги «Ярослав Мудрий». Вона оповідає про зміцнення державності Київської Русі — колиски трьох братніх слов'янських народів.

Крім цієї п'єси, перш за все хочеться згадати комедію «Мой друзі» видатного драматурга, фундатора української радянської драматургії О. Є. Корнійчука, що так передчасно пішов від нас. Це був щирий друг театру, з яким нас протягом 42 років зв'язувала творча дружба.

До речі, в квітні з успіхом відбулись соті вистави його «Сторінок щоденника» та «Пам'яті серця» на франківській сцені.

Кіровоградці побачать також п'єсу І. Карпенка-Карого «Життєве море», що розповідає про життя акторів дореволюційного театру, виставу «Для домашнього вогнища», поставлену за твором І. Я. Франка.

Молодим кіровоградським глядачам особливо цікаво буде подивитися драму російського інсьмеєника Анатолія Сафронова «Спадщина». Вона ставить такі гострі проблеми, як вірність у коханні, подружньому житті, вірність високого плану — відданість Батьківщині.

Сучасність представлена також комедіями відомих радянських драматургів Миколи Зарудного — «Рим-17, до запитання» та Олексія Коломійця — «Фараони».

Театр покаже кіровоградцям і драму Віни Дельмар «Поступили місцем...» Цей гвір зарубіжної драматургії розповідає про трагедію батьків, розлучених на схилі віку дітьми, яким було віддано все життя.

У всіх виставах беруть участь видатні майстри сцени, талановиті акторська молодь. Франківці приїдять у повному складі. Серед них — багато акторів, імена яких увійшли в історію українського радянського театру. Це — народна артистка СРСР, лауреат Державних премій СРСР, ксрифей театру, одна з його зачинателів Наталя Михайлівна Ужвій, народні артисти Союзу РСР Ольга Яківна Кусенко, Поліна Володимирівна Куманченко, Євген Петрович Пономаренко, Володимир Михайлович Дальський, Аркадій Євгенович Гашинський.

Багато акторів театру імені Франка глядачі знають по створених ними яскравими образами у кіно. Володимир Михайлович Дальський грав полкзв'язника Фана у фільмі «Надзвичайна подія», заслужений артист республіки Степан Олексенко виконував роль Ляерга у «Гамлеті» режисера Козінцева, заслужена артистка УРСР Катерина Литвиненко створила чудовий образ Марини у кінофільмі «Доля Мерини».

Павла Морозенка добре знають, як Романа з кинокартини «Роман і Франческа». Він же грав роль офіцера-мінометника у фільмі «Женя, Женечка і «катюша», змінився у картині «Знайомтеся, Балабу!».

А голос молоді акторки нашого театру Наталі Лотоцької знайомий усім радіослухачам України. Вона — ведуча ранішніх передач «Від суботи до суботи».

Колектив франківців з хвилюванням чекає зустрічей з вимогливим кіровоградським глядачем. Адже Кіровоград — традиційно театральне місто: на початку віку високі зразки мистецтва демонстрували тут фундатори українського національного театру. З своєї батьківщини — щедрої кіровоградської землі, черпав снігу й натхнення засновник нашого театру Гнат Петрович Юра.

Тож чекаємо на вашу зустріч!

ЗІЙШЛИСЯ на одному: цього року працювати так, щоб швидко і якісно провести усі польові роботи. І тоді 60-центнерний урожай кукурудзи на кожному з 50 гектарів, закріплених за нашою комсомольсько-молодіжною, цілком реальне прагнення.

Ще завдовго до сізби ретельно підготували техніку, відрегулювали сівалки, ще й ще раз на теоретичних заняттях розглядали питання про агротехнічні заходи.

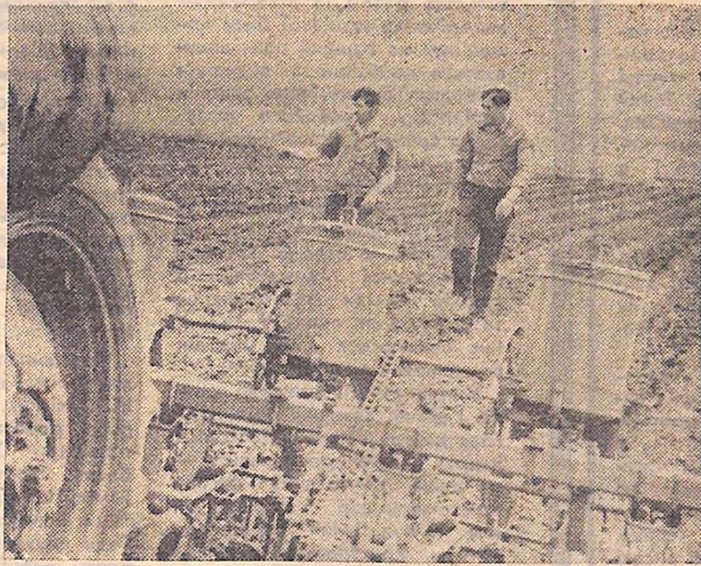
Сіяти доручили групкомсоргові бригади Борисові Бурку та його парниківі Володиміру Царушу. Хлопці працювали старанно і якісно. Змінна норма на МТЗ-

50 — 12 гектарів, а комсомольці засівали по 16 — 18, і закінчили роботи не за 4, як намічали, а за 3 дні.

А через чотири дні знову приступили до борошування площ, повторивши цей агрозахід ще два рази після того, як зішли посіви.

При коткуванні площ, звичайно, завжди бувають втрати. Ніжні рослини інколи ламаються. Тому, проводячи ці роботи, комсомолец Віктор Рашенко був особливо уважним. Виводив агрегат у загінку у другій половині дня, коли стебло в'яле і не ламається. Це було перше доручення Вікторіві. З ним він справився добре.

Око хлібороба радують рівнецькі квадрати. Урожай має бути високим, та за нього ще треба боротися. Зараз у розпалі роботи по спу-

шуванню міжрядь. Перед у змаганні тут веде Борис Бурко, який щодня обробляє посіви на площі 13—15 гектарів (норма — 10), одночасно висіючи в землю фосфатно-калійні добрива та по 1,5—2 центнери аміачної води на кожен гектар посіву.

В. МИЦУЛ, секретар комсомольської організації колгоспу імені Куйбишева Новомиргородського району.

На фото: зліва — передовий механізатор колгоспу **Б. БУРКО**; вгорі — комсомольці **В. МИЦУЛ** та **Б. БУРКО** перевіряють якість сплущування.

ВАХТА НА ПОЛІ КАЧАНИСТОЇ

ПІД ПИСАННЯ РАДЯНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКИХ УГОД

26 травня Генеральний секретар ЦК КПРС Л. І. Брежнев і президент США Р. Ніксон підписали у Кремлі договір між СРСР і США про обмеження систем протиракетної оборони і тимчасову угоду між СРСР і США про деякі заходи в галузі обмеження стратегічних наступальних озброєнь.

У договорі визначаються конкретні зобов'язання обох країн щодо взаємного обмеження систем протиракетної оборони відповідно до принципу односторонньої безпеки. При цьому сторони виходять з того, що таке обмеження буде істотним фактором у справі стримування гонки

стратегічних наступальних озброєнь і сприятиме зменшенню небезпеки виникнення війни із застосуванням ядерної зброї.

Тимчасова угода передбачає, що в період її чинності сторони не будуть збільшувати числа ракет наземного базування. Вона накладає також обмеження на кількість сучасних підводних човнів з балістичними ракетами, яку може мати кожна з сторін на час чинності угоди, і передбачає обмеження на загальне число пускових установок балістичних ракет на атомних підводних човнах.

У прийнятих документах відзначається взаємозв'язок між стратегічними наступальними та оборонними озброєннями і говориться, що такий підхід допомогатиме створенню більш сприятливих умов для проведення дальших активних переговорів про обмеження стратегічних наступальних озброєнь.

Досягнуті угоди мають далекосяжні наслідки для згортання гонки озброєнь та її повного припинення в дальшому. В документах підкреслюється, що це сприятиме пом'якшенню міжнародної напруженості і зміцненню довір'я між державами.

СПІЛЬНЕ КОМУНІКЕ

ПРО СТВОРЕННЯ РАДЯНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКОЇ КОМІСІЇ В ПИТАННЯХ ТОРГІВЛІ

З метою сприяння розв'язку взаємовигідних відносин у торгівлі між обома країнами і зв'язаних з нею економічних галузях радянські керівники і президент Сполучених Штатів Річард М. Ніксон домовилися створити Радянсько-американську комісію в торговельних питаннях.

Радянсько-американська комісія проведитиме переговори в питаннях:

— загальної торговельної угоди, включаючи взаємне надання режиму найбільшого сприяння;

— угод про взаємне надання державних кредитів;

— взаємного надання можливостей для ведення комерційної діяльності з метою сприяння розвитку торгівлі;

— угоди про механізм вирішення торговельних спорів в арбітражі, Комісія буде:

— вивчати можливості американсько-радянської участі в розробці природних ресурсів, а також у виробництві і збуті сировини та іншої продукції;

— розглядати весь комплекс радянсько-американських торговельних відносин, виявляючи при цьому і по можливості розв'язуючи питання, що можуть становити інтерес для обох сторін, такі, як патенти і ліцензії.

Засідання комісії проводитимуться по-перемінно в Москві і у Вашингтоні. Перше засідання комісії відбудеться в липні ц. р. в Москві.

Президент США Р. Ніксон у Ленінграді

ЛЕНІНГРАД. 27 травня у Ленінград з Москви прибув президент США Річард М. Ніксон з дружиною.

Тим же літаком прибули Голова Президії Верховної Ради СРСР М. В. Підгорний, інші радянські офіційні особи.

З аеропорту в супроводі почесного ескорту мотоциклістів гості поїхали на Піскарівське меморіальне кладовище.

Президент США Річард М. Ніксон і Голова Президії Верховної Ради СРСР М. В. Підгорний вшанували пам'ять героїчних захисників Ленінграда, які полягли в боротьбі з гітлерівським фашизмом у роки другої світової війни.

На Піскарівському меморіальному кладовищі вони поклали вінки до підніжжя монументе скорботної матері-Вітчизни.

(ТАРС).

ДАМО ТРИ ТИСЯЧ!

В білосніжному халаті вона чаклує з доїльним апаратом. Ще мить — і білопінний струмінь молока запльовує у пустий бідон. Тепер можна і поговорити. Марія гладить корівку і неквапливо розповідає.

— Як стала дояркою?.. Виросла я в селі. Часто була в полі, на фермі. Бачила, як працюють односельчани, як все кращим стає наше життя. А найго-

нелегко давалась нова робота, та старанність і сумлінність додали труднощі.

— Боротись з труднощами важко, та як приємно, коли їх переборолася, коли відчуваш, що тобою подолана ще одна вершина, — говорить Марія. Правда, вона замовчує те, що за час майже в десять років, скільки працює дояркою, щороку долала вершини. Хай не такі вже високі, але вищі за минулі. Напевне, майбутні будуть вищі за нішні.

СПАЛАХИ ЧЕРВОНОЇ ЗІРКИ

ловніше те, що в роботі на селі, в полі чи на фермі — в цьому, здається, буденному житті я побачила красу перетворення. Адже в нас що не день, то щось нове й нове, і воно народжується в творчій праці всіх людей. Разом з усіма вирішила творити це нове я. Тож, закінчивши школу, залишилася у селі. Всяка праця почесна.

Спочатку дівчину поставили працювати біля теляг, що на третій фермі. Потім — в ланці по вирощуванню цукрових буряків. З молодечим запалом працювала і ніколи не шукала легкого. Можливо, так би і лишилась Марія Яценко в ланці, але трапився випадок, який круто повернув русло її життя. На молочнотоварній фермі захворіла одна з доярок, і треба було знайти їй заміну. На прохання завідуючого Івана Прокоповича Макаренка Марія згодилась. Відтоді і працює дояркою.

Марія Яценко обіцяє надати цього року від кожної корови по три тисячі кілограмів молока. Такий рубіж ще не підкорювала, але щороку поступово наближалась до нього і в першому році дев'ятої п'ятирічки вже одержала 2900 кілограмів молока на корову. Нині, вирішила Марія, пора долати тритисячний рубіж, адже саме таку мету ставлять молоді тааринники області.

Вже з перших днів нового року молода доярка активно розпочала боротьбу за намічене, змагаючись з Раїсою Бубирнак. За чотири місяці вона надоїла по 1080 кілограмів молока на корову — трохи менше, ніж її суперниця. Та високі надой в групі Марії Яценко — нині 13 кілограмів на добу від корови — дають шанси на першість.

...Вечорами над будинком тааринника третьої молочнотоварної ферми спалахує червона зірка. Її запалюють на честь переможців соціалістичного змагання. Неодмінно прийде час, коли зоря скаже про перемогу Марії Яценко.

В. ПОНОМАРЕНКО.
Колгосп імені Калініна
Новгородківський район.

ПОЛІТИЧНИЙ ГАРТ

ВІДДАЧА — В ТРУДОВИХ БУДНЯХ

Закінчився навчальний рік у системі комсомольської політосвіти. Це був час напруженого навчання молоді, рік зростання ідейної зрілості і наснаги. Характерною його ознакою в Олександрійському районі є збільшення гуртків середньої ланки, зокрема «Основи соціалістичної економіки». І це не випадково. В рішеннях XXIV з'їзду КПРС вказано, що на сучасному етапі розвитку суспільства разом із створенням матеріально-технічної бази комунізму на перший план висувається необхідність вивчення молоддю економічних законів соціалізму, глибокого розуміння сучасної економічної політики партії.

В комсомольських організаціях району працювало 19 гуртків «Основи соціалістичної економіки», 6 гуртків «Основи комуністичної моралі», 5 гуртків «Бесіди про партію» та 2 семінари вищої ланки. У них навчаються 950 чоловік комсомольців та молоді.

У політичному навчанні юнаків і дівчат важливу роль відіграє добір пропагандистських кадрів. Адже пропагандист — не лише центральна фігура комсомольської політосвіти, але й політичний працівник, носій пристрасного слова правди, слова партії. І тому цього року комітет комсомолу доклали чимало зусиль до того, щоб керівниками політгуртків стали кращі з кращих виробничників, передовиків праці, які вміють і очолюють з молоддю.

Серед загальної кількості пропагандистів 31 — комуніст та кандидат у члени КПРС, 29 мають вищу і незакінчену вищу освіту. Крім того, майже у всіх керівників політгуртків чималий стаж організаторської роботи з людьми, зокрема з молоддю.

Цікаво і змістовно організували роботу політгуртків пропагандисти Г. Кандейкін з колгоспу імені Димитрова, Ж. Колісник з колгоспу «Україна», Р. Боза з колгоспу імені XXI з'їзду КПРС, Л. Мелентій з колгоспу імені Леніна, що в селищі Нова Прага, О. Неліна з колгоспу «Прапор комунізму» та інші.

Пропагандист політгуртка «Бесіди про партію» Ж. Колісник постійно доручав слухачам різні практичні завдання по виготовленню наочних посібників, діаграм, плакатів. З великим смаком виконано діаграми про перспективи розвитку колгоспу у дев'ятій п'ятирічці, росту сільськогосподарської техніки та машинно-тракторного парку в колгоспі, росту заробітної плати колгоспників. Цей матеріал уміло використовувалася протягом усього навчального року, при проведенні підсумкових занять.

На випадково слухачі політгуртка, де пропагандистом Ж. Колісник, очолює до громадської роботи, навчання. Наприклад, Олександра Козубенка, Людмила Сидорська і Таміла Цимбал обрано депутатами Бандурівської сільської Ради депутатів трудящих, вони кращі виробничники.

В новопразькому колгоспі імені Леніна ось уже кілька років веде гурток «Основи комуністичної моралі» Л. Мелентій. Окрім занять, пропагандист організовує диспути, теоретичні конференції. Цікаво було проведено диспут «Про мету життя», «Товаришування, дружба, любов і сім'я»; теоретичну конференцію «Турбота про добробут людини — найвища мета економічної політики партії». На диспуті йшла жвава дискусія про дружбу і товаришування, про

виховання у молоді почуття колективізму.

На високому ідейно-теоретичному рівні пройшли заняття політгуртка «Основи соціалістичної економіки» в колгоспі імені XXI з'їзду КПРС, де пропагандистом Р. Боза. До кожної наступної теми проводилась ретельна підготовка, виготовлення узагальнень, на заняттях використовувались місцеві матеріали та технічні засоби. Пропагандист аналізувала виконання слухачами змішаних завдань, допомагала гуртківцям зрозуміти роль молоді у виконанні планів п'ятирічки. Наслідки — високопродуктивна праця більшості молодих колгоспників. Серед таких — тракторист Борис Колісник, шофер Василь Байсак, які постійно перевищують виробничі норми на 130—140 процентів.

Уміло поєднував програмовий матеріал з аналізом праці слухачів і керівник політгуртка «Основи соціалістичної економіки» Л. Заблоцький із колгоспу імені Куйбишева. Щосуботи взимку комсомольці із головним агрономом І. Й. Журбенком вели розмову про елементи практичної агрономії. І, як наслідок, комсомольсько-молодіжна тракторна бригада № 2, де майже всі механізатори слухачі гуртка, в першому кварталі 1972 року вийшла у районі переможцем соціалістичного змагання.

Районний комітет комсомолу добивається того, щоб комсомольські пропагандисти допомагали розвивати активність юнаків і дівчат: від оволодіння ідейно-теоретичною спадщиною класиків марксизму-ленінізму до активної участі у громадському житті колективу.

М. ШВИДАНЕНКО,
секретар Олександрійського РК ЛКСМУ.

Рядо зустріли агітпоязд Кіровоградського району «Українське гостеприємство» працівники сільськогосподарства нашої області. Ці знімки зроблено в Майданівському районі на колгоспному полі поблизу села Плетеній Ташлик.

На фото вгорі: виступає самодіяльна солістка Галина ШКУРАТОВА. Внизу — танцювальна група (керівник Г. Ніколенко) виконує російський танок з ложками.

Фото

А. СТАРОСЕЛЬСЬКОГО.

Хроніка КОМСОМОЛЬСЬКОГО ЖИТТЯ

СВОЄЧАСНИЙ АНАЛІЗ

Бюро Олександрійського міського комсомолу заслухало акт другого секретаря міського Алії Груші про підсумки навчального року в мережі комсомольської політосвіти.

В місті Олександрії працювало 46 гуртків і семінарів, які охоплювали близько півтори тисячі чоловік. Позитивними з попереднім навчальним роком, зросла кількість гуртків «Основи соціалістичної економіки», «Бесіди про партію», «Основи комуністичної моралі».

Підсумкові заняття показали, що минулий рік для міської мережі комсомольської політосвіти загалом був успішним. Гуртки на електромеханічному заводі, швейній фабриці, дахті Збіс, Голоківському вуглерозрізі функціонували ритмічно, забезпечували добру явку слухачів, справилися з програмами.

Бюро проаналізувало недоліки в політичній освіті молоді. Найістотніший з них той, що значна частина юнаків і дівчат не охоплена ніякими формами навчання. Окремі гуртки, в числі яких — 4 на завод підійомно-транспортного устаткування, на Морозівському вуглерозрізі, працювали не досить добре. Подальше комсомольські комітети невимовно ставляться до підбору пропагандистських кадрів, мало допомагали пропагандистам у підготовці занять і їх проведення.

У постанові бюро намічені заходи для поліпшення політичної освіти молоді в наступному навчальному році.

Триває XIII Кіровоградська театральна весна. Самодіяльні та професійні аматори представили чимало спектаклів, у яких обігрується наша радянська дійсність.

Серед самодіяльних акторів — люди найрізноманітніших професій. Робітники і колгоспники, культпрацівники, учні — всі, хто любить сцену, хто закоханий у театр.

Пропонуємо читачам інтерв'ю нашого кореспондента М. БІДЕНКА з першим секретарем Бобринецького райкому комсомолу Олександром РОЖКОВАНОМ. Він — актор-аматор Бобринецького народного музично-драматичного театру імені М. Л. Кропивницького.

ТВОРИТИ ОБРАЗ — ВІДПОВІДАЛЬНО

— Олександр Романовичу, розкажіть, будь ласка, як ви прийшли до самодіяльного театру.

— На аматорській сцені я вже 12 років. До того брав участь у роботі драмгуртка Кіровоградського районного Будинку культури. А туди прийшов, закінчивши Миколаївський культосвітній технікум по класу драматургії. Чому саме цей технікум? Працював після десятирічки завідуючим клубом бобринецького колгоспу «Комінтерн», ось і пішов вчитись далі. Ще змалку любив мистецтво. І запали в душу слова Карпенка-Карого «Сцена — мій кумир...». А це, звичайно, найголовніше.

— Ви маєте спеціальну освіту. А чи обов'язкова вона для актора-аматора?

— Бажана, бо знання допомагають у будь-якій роботі. Але необхідніша любов до своєї діяльності. Аматорам вона найбільш потрібна. Бо інакше вони і не будуть любителами. В нашому народному театрі є люди з різних підприємств та установ Бобринця: ливарник з райоб'єднання «Сільгосптехніки» Дмитро Терещенко, працівник лікарні Біра Дерев'яченко, школяр, зараз майже випускник, Сергій Пироненко та інші. Якби не закоханість в самодіяльну сцену,

то напевно чи витрачали б вони стільки вільного часу на репетиції.

— Скажіть, будь ласка, чому ваш театр взяв для постановки п'єсу М. Зарудного «Дороги, які ми вибираємо»?

— Ну, по-перше, це п'єса про сучасне колгоспне село, про нашу хорошу молоддь, про все, чим живемо, що дорого. Інший вибір напевно чи був би вдалим.

Мені ж дуже подобається в ній роль льотчика-випробувача, двічі Героя Радянського Союзу Сергія Турбая. Це пряма, відверта людина, добра і красива душею. Сергій — льотчик, льотчик радянський, можливо, нащадок і, безумовно, продовжувач роду Чкалових, Маресьєвих і Гастелло. Грати його хороше, але дуже відповідально. Тому відчувало, що робота над цим образом ще не закінчена, попереду багато репетицій.

— Чи не заважають заняття в самодіяльному театрі вам у роботі?

— Ні, звичайно. В театр приходять млядо. Разом з комсомольцями дуже цікаво і легко, тому вечори репетицій — це хороший відпочинок.

Крім того, в театрі вивісш людей. А це так необхідно в комсомольській роботі!

КЛУБ ВІТЧИЗНА СТАРШОКЛАСНИКІВ

ІМ БУЛО ТОДІ, ЯК НАМ— ПО ВІСІМНАДЦЯТЬ

Валерка задумливо дивився на вечірній ставок. Лише незелена його частина, залита полірозованою срібною пеленою, часом оживала і зорили очі сонячними зайчиками.

Хлопчина пригадав, як минулого року ходили дорогою рейдів партизанського з'єднання генерал-майора Наумова, як бували на місцях боїв 8-го механізованого корпусу, що визволяв Малу Виску. Тоді ввечері теж палякотило вогнище біля озера і в туркестському казані допірала каша. А вони сиділи довкола, тихо слухали оповіді. Зустрічалися з ветеранами Вітчизняної (дивно думати, що ветеранам в той час було стільки ж, чи може, трохи більше, ніж їм, десятикласникам). Скільки картин постало в уяві, скільки думок було передумано! Чи не вперше збагнув, що війна — це, насамперед, важка-важка праця. І ненависть до негідців. Того вечора неначе сам відчув її, важку справедливу лють.

Валерій не міг відвести очей від того замріяного ставу, де тишу порушував чистий плескіт риби. І зненацька подумав: «А двадцять вісім років тому ця краса, можливо, була неприступним рубежем. І не один боєць проклав її, не в одного застигла очна в смертвілх очей. Оці дерева тоді були ще підлітками, може, одноклітками солдат, і на їхньому листі закипала, змішуючись з жилицею, кров... Сумне братання...»

Рішуче підвівся — обов'язково разом з Сашком, Віктором подам документи до військового училища. Глянув востаннє на ставок, похилени верби, швидким кроком рушив до табору...

М. КУМΠΑН.

ДУМКА РОВЕСНИКІВ

ХТО ОРГАНІЗОВУЄ ДРУЖБУ?

РЯДКИ З ЛИСТІВ

Я також навчаюсь у 9-му класі Лебедяської школи на Голованівщині. В нас у класі хлопців більше, ніж дівчат, але дружба у нашому класі зраділа. Хлопці і дівчата — ніби одна сім'я. А от з навчанням у нас туго. Та ми в цьому не винемо комсорга, а насамперед саму комсомольську групу і самих себе — учнів. Таким же чином я хочу звернутись до хлопців 9-го Б. Хіба в тому, що в вашому класі не

має дружи винен лише комсорг класу? Ні. В цьому є й ваш прорактор.

Наташка ВДОВИЧЕНКО,
комсомолка, учениця 9-го класу.
Голованівський район.

Дорогі хлопці! Не ставте себе лише того, ніж ви заслуговуєте насправді, не робіть себе дуже хорошиши. І не треба всю вину зладжувати на комсорга. Ви хочете, щоб вона підійшла до вас і сказала: «Хлопчині і дівчатка! Давайте будемо дружити». Так?

Але шовірте, після цього у вашому класі всеодно не було б дружи. Тому що дружба не пропонується, а народжується.

Тетяна КОВАЛЕНКО,
учениця 8-го класу Новоіришської СШ.
Олександрійський район.

У відповідь на лист дев'ятикласників тишківської школи надійшло багато листів. Н. Крива, дев'ятикласниця з с. Копенкуватого, учні 10 класу Бобринецької середньої школи, Ю. Вольський, учень 9 класу Ульяновської СШ № 1 та багато інших прислали до думки, що дружба в класі — справа усього колективу.

Травень 1972 р.
Випуск № 3

Процай, ніколо... На фото В. КОВАКА — випускники Кіровоградської середньої школи № 9.

В шкільних коридорах зараз особлива тиша. З-за дверей класних кімнат доноситься голос учнів. В школах — пора екзаменів.

На фото: восьмикласниця кіровоградської середньої школи № 5 Людмила Москальова готується до відповіді з російської літератури.

Фото М. Тернавського.

Надходять до клубу старшокласників листи. «Порадьте, будь ласка, яку професію обрати. Олексій К. Петрівський р-н». «Перед нами стоїть зараз складне питання, — як не помилитися у виборі життєвого шляху... Тетяна С. м. Кіровоград».

ВАЛЕНТИН ШЕВЧЕНКО теж не так давно був випускником. Йому слово.

ДО ЗАВОДСЬКОЇ ПРОХІДНОЇ

Пора юності, особливо 15—17 років, здається для всіх однаковою. Кілька років тому я теж, як і сьогоднішні випускники, з нетерпінням чекав отого таємничого дня, — межі, яка внесе в мою біографію нову позначку.

Правда, десятий клас я закінчував у вечірній школі, а після восьмого пішов працювати на завод «Червона зірка». Тоді серед школярів можна почути: «Пішов на завод — значить, ні до чого не будеш зватий, нічим не цікавися та й оцінки — не з найкращих». Заперечувати таким, звичайно, немає рації. Прийдіть до нас на завод, в цех і стане зрозумілим, який він — сучасний робітник. В основному — це люди з середньою і середньою спеціальною освітою, більшість з них продовжує навчання, кожен з моїх друзів — це яскравий характер, працелюб і жити поруч них завжди легко і приємно.

Я пам'ятаю свої перші трудові дні. Коли прийшов у відділ кадрів, а звідти дали направлення в експортний цех, слюсарем-складальником. Спочатку всі ці верстати, механізми — цілковита загадка, новизна. Боявся й потикався до тих залізних механізмів. А згодом — цех, завод став своїм, близьким і зрозумілим.

Ах, так, щодо шкільної мрії... Чомусь, якщо кажуть про мрію, то обов'язково вона повинна бути «високою». А завод, будова? Туди просто приходять. Можна сказати, із високого польоту» спускаюсь на землю.

Я хотів стати військовим. Працював на заводі і вчився у вечірній школі — мрія про

військове училище. Потім армія... І ось знаю завод «Україногосптехнік». Але я не заперечую проти такої поправки життя. Поступаю, обираючи життєвий досвід, переконавшись, що будь-яка справа, професія мають і собі дві сторони: одна зобов'язує (зобов'язує вона приваблює своєю пестливістю, затишком «особливості»). Інша — справжня — несе в собі якраз зміст і саму красу професії. Наша професія, робітничая, на відміну від інших, з погляду стороннього, немає отого зовнішнього блиску, щоб до кімби зрозуміти і відчувати привабливість її — треба повністю її шукати.

Огож моє побажання випускником — прискіпливо придивіться, чи не йдемо ми на оманливий зовнішній блиск, розсіється він — може наступити розчарування.

Зараз у мене учень. Хороший хлопець, теж нездано зі школи. Здібний такий, всім цікавиться. Йому я прагну передати все, що колись дала мені. В мене третій розряд фрезерувальника, кілька разів займав перше місце у змаганнях кращих по професії, член заводського комітету комсомолу.

В. ШЕВЧЕНКО,
робітник ремзаводу «Україногосптехнік».

ЩОДЕННИК ВИПУСКНИКА КИМ ВЕРНУСЬ НА РІДНИЙ ПОРІГ

Школа... Це ж тобі я завдячую тим, що прищепила мені любов до праці, до Радянської Вітчизни. Вісім років минуло відтоді, як я вперше переступив твій поріг. Скільки лікарних справ зроблено за цей час, скільки незабутніх днів промайнуло з моєї пам'яті. Але цей рік особливий. Він ознаменований підготовкою до 50-річчя Радянської організації імені В. І. Леніна і 50-річчя утворення СРСР. Ось чому кожен день у нас наповнений цікавими справами дружного колективу однокласників: збори, зустрічі, диспути, вечори, листування з учнями братніх республік. Всею не переелічить.

Невелика наша школа, а скільки прекрасних людей виросло з її стін. Фотографії, спогади, розповіді про них ми вирішили зібрати в окремий альбом.

Перегортаєш сторінку цього альбому, гордились колишніми випускниками, задрини їм і так хочеться бути схожими на них, щоб не відвести своїх дорослих наставників.

На першій сторінці — Герой Радянського Союзу П. Ф. Луннов, що прославив нашу Батьківщину в грізні роки Великої Вітчизняної війни. Сміливість, вірава, мужність захопили нас у свій людий.

Ось Пригула Борис Васильович, горіць школи, який викладач Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна.

Далі фотографія і лист від заступника начальника Головного управління електрифікації сільськогосподарського виробництва «Україногосптехнік» М. І. Нешшвайченко.

Інженери, лікарі, вчителі, будівельники — всі вони писали біографію нашої школи, а зараз проголошують своєю невтомною працею нашу Батьківщину.

Частими гостями бувають воли в рідній школі. А недавно їм запросили на урочистий вечір, присвячений 50-річчю утворення СРСР. Тут була і наша перша вчителька, мій наставник Н. Ю. Мала. Затанувавши подих, ми слухали розповіді колишніх випускників школи.

Незабаром ми закінчуємо 8 клас. Для нас відкривається двері нових класів, технікумів, техніциатів і у виборі професії припадає служити нам ті, хто декілька років тому покинув стіни рідної школи.

Людмила БОСОНЧЕНКО,
учениця 8 класу, секретар комсомольської організації школи № 12.
м. Кіровоград.

ДО ВИПУСКНОГО БАЛУ

Випускний бал. В цей вечір хочеться бути особливо парадними, веселими. А настрій, посмішка немало залежать від убрання, зачіски. Ось що радять майстри краси.

М. КРИЩЕНКО, старший художник-модельєр фабрики «Інд-пошиття»

— Світла і яка шерсть, бавовняне мереживо в поєднанні з блиском атласної підкладки, щільний шовк, легкий хвилясто-дібний крейдешині — класичні тканини для такого випадку. А який нарядним може бути лан в лансеном, бавовняне пікелі. Декоративні кольори, вишивка шовком чи бавовняними нитками, мереживо й прошиви, вафельні аборки зроблять таке плаття параднішим і красивішим.

В юнаків класичний костюм значить зміни не знає. Довго вийти вліч, трохи вузкі бедра і більш сміливі оформлені розширених лацканів та комір. Основна увага — сорочці й галстуку. Сорочки маленькі по об'єму, не широкі, рукава ж з широкими манжетами, відподібно масивніші заплічки.

Ф. ЧИГІРИНСЬКА, майстер жіночого салону.

— Випускникам рекомендуємо короткі стрижки «Гаврош», «Молодіжка». Нині входить в моду дещо подовжена стрижка «Боснієцька». Для дівчаток, котрі мають довге волосся, радимо в цей урочистий вечір волосся викласти локнами.

ДЕСЯТИЙ КЛАСС

Музика В. ЧЕРНЫШОВА
Слова М. МАТУСОВСКОГО

В сяємі горіде остер кружиться,
Свет в окошках давно погас...
Побесідуй со мной по-дружески,
Дай мне руку, десятый класс.
Здесь, влюбленные, до рассвета мы
Не смыкали счастливых глаз:
Мы делились с тобой секретами,
Наш товарищ — десятый класс.
Мы не скоро пойдем, как следует,
Чем на свете ты был для нас.
Верить в дружбу и спорить с бедами
Ты учил нас, десятый класс.
В звездный вечер или в утро раннее
На одной из далеких трасс
Назначая тебе свидание,
Наша юность — десятый класс.

